

Mál nr. 18/2019**M og
V vegna ábyrgðartryggingar hunds****Ágreiningur um skaðabótaskyldu vegna árásar hunds á hund í eigu M.****Gögn.**

Málskot móttakið 17.1.2019 ásamt fylgiskjölum.
Bréf V dags. 4.2.2019 ásamt fjórum fylgiskjölum.
Svar M við bréfi V til nefndarinnar, dags. 5.2.2019.
Viðbótargögn frá V, móttakin 15.2.2019.

Málsatvik.

Samkvæmt lögregluskýrslu sem liggur fyrir í málinu var M, hinn 2. desember 2018, á göngu með hund sinn, X, er hundur í eigu A, Y, réðst á X. Y beit í háls X og hristi hann til, með þeim afleiðingum að hann þurfti aðhlyningu dýralæknis en kostnaður vegna hennar var kr. 68.105. Að sögn M mun X jafnframt þurfa á áframhaldandi verkjameðferð að halda þar sem kvarnaðist upp úr hálslið við atvikið.

Að sögn B, sonar A, en hann var á göngu með Y í umrætt sinn, hafi Y verið í taumi, en náð að losa sig úr honum og þá hlaupið að M og X með framangreindum afleiðingum. M mótmælir þessu og segist aldrei hafa orðið vör við að Y væri í taumi, þvert á móti hefði hann stokkið af stað án þess að hika. B hafi þó hlaupið á eftir Y og lagst ofan á hann í þeim tilgangi að fá hann til að sleppa X.

Á grundvelli þessa atviks hefur M krafist bóta úr ábyrgðartryggingu vegna Y, sem C, heilbrigðiseftirlit sveitafélags, mun vera með í gildi hjá V, og gildir um skráða hunda á svæðinu.

V hefur hins vegar hafnað bótaskyldu á þeim forsendum að ekki sé sýnt fram á sök B í málinu, en bótaábyrgð vegna hunda sé ekki hlutlæg. Að sögn A hafi Y aldrei sýnt viðlíka háttsemi áður og hafi B gert sitt besta til að draga úr tjóninu, hlaupið á eftir Y og lagst ofan á hann til að koma í veg fyrir að X yrði fyrir frekari skaða vegna árásarinnar. Þá hafi Y verið í taumi sem hann hafi þó náð að losa sig úr.

Álit:

Ágreiningur málsins snýst samkvæmt framansögðu um það hvort umrætt atvik sé bótaskyldt samkvæmt ábyrgðartryggingu sem C er með í gildi hjá V. Umrædd vátrygging er ekki víðtækari en venjuleg skaðabótaskylda utan samninga, og felur það í sér að ekki er um hlutlæga ábyrgð vegna tjóns sem hundar kunna að valda að ræða. Til að bótaskylda stofnist þarf þannig að vera sýnt fram á saknæma háttsemi eiganda eða umráðamanns hundsins.

Á grundvelli þeirra gagna sem lögð hafa verið fyrir nefndina, og með hliðsjón af neitum B, er ekki talið sýnt fram á að B hafi umrætt sinn sýnt af sér slíka háttsemi að það leiði til skaðabótaskyldu samkvæmt almennum viðmiðum skaðabótaskyldu utan samninga. Þannig er ekki sýnt fram á að Y hafi ekki verið í ól umrætt sinn, né að B hefði verið skyldt að bregðast við atvikinu á annan hátt en hann gerði. Verður því að líta svo á að um óhappatílvik hafi verið að ræða og að bótaskylda úr umræddri vátryggingu sé ekki til staðar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu bæjarfélagsins C, hjá V.

Reykjavík, 5. mars 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson, lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.